

Holló Aurél: Viola Express
- brácsára és ütőhangszerekre -
(2011)

Komponálás közben a zenei folyamatok gyakran jelennek meg előttem vizuális formában is. A *Viola Express* esetében ezek a képek filmszalagszerűen peregve gyakran keltették bennem az utazás érzetét. A zenei mozgás hol szaggatott, hol lelassul (néha egy helyben áll), időnként pillanatok alatt felpörög – a zárótételben expresszvonat módjára percekig zakatol megállás nélkül. Ezekre az asszociációkra és a mozgalmas brácsaszólámra utal a cím is: *Viola Express*.

Képzletbeli vonatommal egzotikus tájakon utazom: India, Indonézia hangjait-színeit-illatait próbálom megragadni és saját zenei nyelvemen újrafogalmazni. Az első tétel négy hangmagasságból álló keleti hangsoron megszólaló kánonjai; a második tétel témája, mely valójában egy Bali szigetén élő kislány által énekelt altató feldolgozása; a harmadik tétel gamelán játéktechnikát idéző kísérete: Mind olyan impressziók visszatükröződései, melyek évek óta foglalkoztatnak, s amelyektől - úgy tűnik - nem tudok szabadulni.

A brácsa szerepe a darab folyamán szinte végig szólisztikus, de a komplementer jellegű kísérettel való játék a szólistától is nagy ritmikai fegyelmet és összpontosítást követel; nagyobb előadói szabadságot csupán a lassú tétel anyaga enged számára.

A *Viola Express* a kanadai Empress Theatre Society felkérésére készült Rivka Golani brácsaművésznő és az Amadinda részére 2011 tavaszán.

Holló Aurél